

ЄВРОПЕЙСЬКА ІНТЕГРАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ

Соціально-економічні й політичні зміни в Україні, входження її до світового співтовариства неможливі без структурної реформи національної системи вищої освіти. Пріоритетним напрямком розвитку вищої освіти України є її інтеграція до європейського освітнього простору, приведення системи вищої освіти на державному, регіональному та університетському рівнях до вимог Болонської декларації.

Спроби надати вищій школі загальноєвропейського характеру фактично розпочалися ще у 1957 році з підписання Римської угоди. Наступні роки характеризувалися запровадженням різноманітних програм під егідою ЄС, Ради Європи, що сприяли напрацюванню спільних підходів до вирішення транснаціональних проблем вищої освіти. Нарешті у 1997 році під егідою Ради Європи та ЮНЕСКО було розроблено і прийнято Лісабонську конвенцію про визнання кваліфікацій, що належать до вищої освіти Європи. Цю конвенцію підписали 43 країни (Україна в тому числі), більшість з яких і сформулювали згодом принципи Болонської декларації, яка передбачає: запровадження двох циклів навчання (бакалавр, магістр), упровадження кредитно-модульної системи навчання та розширення мобільності студентів у межах загальноєвропейського освітнього простору, забезпечення європейської співпраці щодо якості освіти, працевлаштування випускників у межах загальноєвропейського ринку праці.

Кредитно-модульна система організації навчального процесу – це модель організації навчального процесу, яка ґрунтується на поєднанні модульних технологій навчання та залікових освітніх одиниць (залікових кредитів). Метою впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу є підвищення якості вищої освіти фахівців і забезпечення на цій основі конкурентоспроможності випускників та престижу української вищої освіти у світовому освітньому просторі.

Основними завданнями кредитно-модульної системи організації навчального процесу є адаптація ідей ECTS до системи вищої освіти України для забезпечення мобільності студентів у процесі навчання та гнучкості підготовки фахівців, враховуючи швидкозмінні вимоги національного та міжнародного ринків праці. ECTS – це Європейська сис-

тема перезарахування кредитів, розроблена, перевірена та удосконалена в експериментальному проекті 145 європейських університетів. Вона базується на трьох ключових елементах: інформації (стосовно навчальних програм і здобутків студентів), взаємній угоді (між закладами-партнерами і студентом) і використанні кредитів ECTS (щоб визначити навчальне навантаження для студентів) під час засвоєння навчальних дисциплін, практик тощо.

Європейська інтеграція вищої освіти України передбачає приєднання національної системи вищої освіти до Болонського процесу, головною метою якого є улаштування зони європейської вищої освіти до 2010 року, що є, в свою чергу, умовою для розширення привабливості й конкурентноздатності вищих навчальних закладів Європи.

Т. В. Землянская, канд. пед. наук, доцент
Л. Н. Эглит, канд. экон. наук, доцент
surnin@kemsu.ru

Кемеровский государственный университет, г. Кемерово

ОБ ОДНОМ ИЗ НАПРАВЛЕНИЙ ИНТЕНСИФИКАЦИИ ОБУЧЕНИЯ СТУДЕНТОВ В ВУЗЕ

Колоссальные изменения, произошедшие в России за последнее 10-летие, и намечаемые программы повышения социально-экономического и культурного уровня общества выдвигают на первый план необходимость модернизации всей системы образования и особенно – высшего.

Понимание этой проблемы выражается прежде всего в изменении всей инфраструктуры образовательной сферы, а также в разработке инновационных методик обучения с использованием технических средств, позволяющих интенсифицировать процесс обучения. В указанных направлениях модернизации образования достигнуты уже неплохие результаты. Однако в меньшей степени затрагивается важнейшая часть образовательной системы – содержание обучения. В федеральной целевой программе развития образования на 2006 – 2010 гг. было обращено серьезное внимание на усиливающийся разрыв между содержанием образования и образовательными технологиями. Именно это же положение отчетливо просматривается в итоговых документах международных конференций, на которых обсуждается Болонская декларация.

В практической деятельности высшей школы этот разрыв выражается, в частности, в междисциплинарной и межкафедральной ра-